

[Bindslev.]

hed, som er til Stede overfor disse Spørgsmaal, der gør, at jeg og det Mindretal indenfor mit Parti, som følger mig, maa gaa imod et Forslag som dette.

Ogsaa forekommer det mig, at den Beføjelse, som her er givet til at foretage disse Indgreb, er af en saadan Art, at man maa befrygte, at Loven vil blive forskellig administreret, efter som de forskellige Anstaltsledere vil indstille. De Samtaler, jeg havde med nogle af de sagkyndige, som var tilkaldt til Folketingsudvalget, da det i sin Tid arbejdede, bekræftede netop dette overfor mig, at man kunde risikere, at en Anstaltsleder indstillede efter een Fremgangsmaade, og en anden Anstaltsleder indstillede efter en helt anden. Med andre Ord, ikke alene bygger man paa usikre videnskabelige Resultater, men man staar ogsaa overfor Muligheden af Vilkaarlighed i Udøvelsen af Loven.

Er saaledes min principielle Modstand begrundet i min Modvillie mod at gribe ind paa Omraader, hvor man overhovedet maa siges at være paa usikker og gyngende Grund, og hvor man griber ind i det, som er tilgrundliggende for hele Menneskeheden, og som vi i Virkeligheden slet ikke ved, hvad vi foretager os overfor, saa er der i selve Lovens Udformning saa mange usikre Momenter, at jeg vil anse det for overordentlig farligt at gennemføre denne Lov.

Jeg har allerede ved tidligere Lejlighed peget paa det Perspektiv, som Loven stiller en overfor, at man paa den ene Side kommer til at gennemføre en Tvangskastration her i Landet — efter Loven er det jo kun en Kastration efter egen fri Begæring, i alt Fald i Henhold til § 1 —, og den anden Side af Sagen er dette, som jeg har prøvet paa at karakterisere i et enkelt Ord, i det, jeg har villet kalde Lyststerilisation, og som efter min Mening anfægter noget, som er fundamentalt for hele Samfundets Liv.

Af disse Grunde, kort udtrykt, har jeg ønsket at gaa imod denne Lov, og jeg har, endnu inden Loven gennemføres i Rigsdagen, paa ny villet komme med disse advarende Ord.

Jeg vil, forinden jeg slutter, gerne komme med nogle yderligere Bemærkninger om de Ændringer, der er foretaget i Landstinget. Jeg har allerede omtalt den Ændring i § 2, hvori det kræves, at den skal skønnes, at Operationen er gavnlig for de vedkommende selv. Saa er der den Ændring, som fordrer, at Indstilling om Sterilisation kun kan foretages med Hensyn til Personer, der har opnaaet Myndighedsalderen. Det siger

sig selv, at en saadan Ændring er en Forbedring af Loven i Kraft af det Synspunkt, jeg har; men her vil jeg gerne gøre opmærksom paa en lille Unøjagtighed i Lovens Affattelse.

Efter at der i § 2, 2det Stykke, er sagt: „Indstilling i saa Henseende til Justitsministeren kan kun indgives med Hensyn til Personer, der har opnaaet Myndighedsalderen“, hedder det nogle faa Linier længere nede: „Er den paagældende psykisk abnorme Person umyndig, kan hans Værgе beskikkes til at afgive nævnte Erklæring.“ Det er ganske klart, at denne Sætning er meningsløs. (*Justitsministeren* [Zahle]: Nej!). Det, der skal staa, er naturligvis, at hvis den paagældende er *umyndiggjort*, kan hans Værgе o. s. v. Det forekommer mig, at man af Hensyn til den sproglige Nøjagtighed, som man i alt Lovgivningsarbejde maa holde sig for Øje, maa rette dette.

Jeg vilde under Hensyn til, at det Folketing, som nu sidder, er i væsentlig Grad blevet fornyet — der er jo kommet mange nye Medlemmer ind i Tinget —, og under Hensyn til, at dette Spørgsmaal stadig er under Debat, ikke alene herhjemme, men ogsaa i England, hvor det netop i Foraaret har rejst en vældig Meningsudveksling i Offentligheden — nu ved jeg nok, man fra forskellig Side ønsker, at Danmark skal være Foregangsland, men jeg mener i hvert Fald ikke, Danmark bør være Foregangsland, hvor det drejer sig om at føre os ud i Retning af, hvad man kunde kalde kaliforniske Tilstande —, og under Henviisning til den højtærede Socialministers Ord om, at det paa disse Omraader drejer sig om at være forsigtig, henstille, om man dog ikke i denne korte Sommersamling, hvor det gælder om at komme hjem saa hurtigt som overhovedet muligt, kunde vente med dette Lovforslag. Et halvt Aar mere eller mindre spiller dog ingen som helst Rolle. Det er et helt nyt Omraade, man søger at lovgive paa, et Omraade, hvor Videnskabsmændene rundt omkring i Verden staar tvivlende, et Omraade, hvor man maaske vil lovgive i England, men jeg siger: lad os saa dog vente og se, hvad Offentligheden og Videnskabsmændene i England siger. Vi har i Kommissionen indsamlet et stort Materiale til Belysning af Spørgsmaalet, men nu vil vi maaske kunne faa et nyt omfattende Materiale fra England, og jeg siger derfor: lad os dog lade være med at vedtage Lovforslaget nu.

Den højtærede Justitsminister ved jo, at der er stort Flertal i Rigsdagen for det, saa hvis man absolut ønsker det gennemført, efter at man er blevet bekendt med Menings-